

Dosarul nr.1a-1776/2016

Judecător: Ghenadie Pavliuc

DECIZIE

În numele Legii

09 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător: Ion Pleșca

Judecători: Oxana Robu și Stelian Teleucă

Grefier: Doina Ursu

Cu participarea:

Procurorului: Djulieta Devder

Avocatului: Sergiu Breazu

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016 în cauza penală de învinuire a lui **Gabura Andrei Gheorghe** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 04.09.2015-19.08.2016;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 13.09.2016-09.02.2017;

Procedura citării a fost legal executată.

Acuzatorul de stat Djulieta Devder a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016.

Avocatul Sergiu Breazu și inculpatul Gabura Andrei Gheorghe au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

1. Prin *sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016 inculpatul Gabura Andrei Gheorghe (născut la data de 02.09.1969, raionul Hîncești, s. Bujor, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cojocarilor 5, ap. 1, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, are doi copii minori la întreținere, anterior nejudecat) a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elemente infracțiunii.*

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, Gabura Andrei Gheorghe se învinuiește de către acuzatorul de stat în aceea că activând, în baza ordinului Ministrului Justiției din 25.04.2008, nr. 183, în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, fiind astfel, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul Penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile art. 22 al Legii nr. 1036-XIII din 17.12.1996 „cu privire la sistemul penitenciar”, care stabilește că colaboratorul sistemului penitenciar este obligat să întreprindă toate măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunilor în instituțiile penitenciare și pe teritoriile aferente, precum și pentru reținerea persoanelor care au comis infracțiuni, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea „cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public” nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, contrar

prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 23 din 22.02.2008 privind Codul de conduită a funcționarului public care stabilește ca „Funcționarul public are obligația să se abțină de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale autorității publice”, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.10.2003, Tudor Iordachi a fost condamnat în baza art. 225¹ alin. (1) din Codul Penal (în redacția legii din 1961), cu aplicarea art. 85 din Codul Penal al RM, prin cumularea sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 01.07.2001, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 102 alin.(3), art. 88 pct. 6), 7), 9) și art. 224 alin. (1) din Codul Penal al RM, (în redacția legii din 1961), cu stabilirea pedepsei definitive de 17 ani și 1 lună închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa fiind dispusă spre executare în Penitenciarul nr.9 Pruncul.

În rezultatul verificării dosarului personal al condamnatului Tudor Iordachi, precum și ca urmare a verificării locului de muncă a condamnatului, s-a constatat, că acesta dispune de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului.

Contrar prevederilor art. 216 alin. (3) din Codul de executare al RM, a fost emisă decizia comisiei penitenciarului nr. 9 - Pruncul din 12.09.2008, semnată din numele „șeful penitenciarului nr. 9 – Pruncul”, în persoana lui Andrei Gabura, prin care condamnatului Tudor Iordachi Ion i-a fost permisă resocializarea, adică deplasarea pe teritoriul penitenciarului fără a fi escortat și în afara lui, decizie care nu permitea deplasarea fără escortă a deținutului în afara penitenciarului, ultimului fiind stabilită pedeapsa definitivă de 17 ani și 1 lună închisoare în penitenciar de tip semi-închis, situație în care deținutul numit a fost condamnat pentru o infracțiune deosebit de gravă, a comis infracțiune intenționată în perioada executării pedepsei și a avut mai multe încălcări disciplinare.

Astfel, la 12 septembrie 2008, Gabura Andrei Gheorghe, deținând funcția de șef al Penitenciarului nr. 9 - Pruncul din mun. Chișinău, contrar prevederilor art. 216 alin. (2) din Codul de executare al RM, care stabilește imperativ că „este interzisă deplasarea fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului a condamnatului ... care a săvârșit infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă” și, art. 251 alin. (5) din Codul de executare al RM, conform căror prevederi „în regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art. 216”, fiind conștient de limitele atribuțiilor acordate lui prin lege, a semnat decizia prin care a acordat ilegal dreptul de transferare a condamnatului Iordachi Tudor Ion dreptul de a se deplasa în afara Penitenciarului nr.9 - Pruncul fără escortă.

În consecință, de către șeful Penitenciarului nr. 9 - Pruncul, Andrei Gabura, au fost încălcate prevederile imperative ce reglementează condițiile de detenție a persoanelor condamnate, acesta permițând unei persoane condamnate pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave de a se deplasa fără escortă în afara instituției penitenciare, pentru perioada septembrie 2008 - decembrie 2013, afectându-se astfel interesele publice, inclusiv prin diminuarea încrederii societății în autoritățile publice.

Pentru cele scoase în evidență, acțiunile lui Gabura Andrei Gheorghe au fost încadrate juridic în temeiul art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM – depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

3. Împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016 a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gabura Andrei să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal și stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 800 u.c., cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organul de drept pe un termen de 5 ani. Cu aplicarea art. 90 Cod Penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei privative de libertatea aplicată inculpatului, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-vinovăția inculpatului Gabura Andrei în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită pe deplin prin totalitatea probelor acumulate și anume – declarațiile martorilor Iordachi Tudor, Cerevatov Ruslan, procesele-verbale privind consemnarea acțiunilor de urmărire penală – procesul-verbal de ridicare din 29.01.2015, procesul-verbal de examinare din 29.01.2015, procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a dosarului condamnatului Iordachi Tudor;

-instanța de fond la adoptarea sentinței nu a luat în considerație motivele prezentate de către partea acuzării, le-a respins ca nefondate, apreciindu-le critic, făcând abstracție de la circumstanțele de fapt și de drept prezentate de acuzare;

-inculpatul Gabura Andrei nu și-a recunoscut vina, însă cu toate acestea nu a prezentat nici o probă contrarie sau careva argumente, în esență probele acumulate de organul de urmărire penală. Unica obiecție a apărării a fost alegația aferent timpului comiterii infracțiunii și a accepiunii legale citate din Codul de Executare la art. 270;

-instanța de fond făcând apel la normele procesuale privind executarea pedepsei face abstracție de la probele factuale neglijând următoarele:

-la ziua de 12 septembrie 2008, conform învinuirii formulate, deținutul Iordache Tudor avea ispășit doar 5 ani din sentința de condamnare pronunțată la 23.10.2003, prin care acesta a fost condamnat la 17 ani și 1 luna privațiune de libertate pentru infracțiunile deosebit de periculoase - viol și omor;

-pentru perioada septembrie 2008 față de inculpatul Iordache Tudor nu puteau fi aplicate prevederile citate de instanță și anume art. 302 alin. (1) Codul de executare, în redacția anului 24.12.2004. În acest sens deținutul numit supra avea executat 5 ani din pedeapsă și nicidecum toată pedeapsa cu excepția celor 6 luni înainte de eliberare;

-condamnatul Iordache Tudor s-a bucurat de privilegiile regimului de deplasare fără escortă și respectiv resocializare pentru

condamnatul Iordache Tudor a indicat că consuma des băuturi alcoolice și respectă regulile penitenciarului pentru perioada 2008-2013 indiferent de faptul că deținuților care execută pedepse pentru infracțiuni deosebit de grave nu se aplicau normele citate mai sus, la care deopotrivă face apel instanța de fond;

-totodată instanța de judecată nu a reținut faptul că însuși martorul Iordache T. a indicat că consuma des băuturi alcoolice, nu era supravegheat pe parcursul deplasării sale, nu a fost restricționat în acțiuni pe perioada deplasării sale la serviciu, utilizând transportul public, precum și a recunoscut aplicarea față de sine a sancțiunilor disciplinare pentru comportament agresiv.

-afereț formalității respectării normelor de securitate și supraveghere a deținuților plasați în regim de resocializare au prezentat declarații similare toți martorii acuzării - angajați ai Penitenciarului nr. 9, care au indicat că din motivul lipsei de personal efectiv nu puteau asigura supravegherea de rigoare, acesta reducându-se doar la verificarea telefonică la locul de muncă al deținuțului;

-de asemenea nu sunt relevante expunerile instanței asupra lipsei prejudiciului cauzat intereselor publice, din motiv că un infractor deosebit de periculos, condamnat pentru infracțiuni contra persoanei a fost practic pus în libertate, iar la finele zilei de muncă acesta era asigurat cu loc de trai, din contul contribuabililor, nefiind astfel realizat scopul pedepsei penale, deținuțului Iordache fiind în continuare agresiv și făcând abuz de alcool sistematic – fapt confirmat de fișa sa personală din dosarul condamnatului;

-versiunea înaintată de inculpat în cadrul ședinței de judecată este una înaintată în vederea realizării poziției de apărare, de eschivare de la răspundere penală. În același timp, este de menționat că probele administrate în ședința judiciară sunt contrare poziției și argumentelor invocate de către partea apărării, ele probând pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

4. La judecarea apelului acuzatorul de stat Djulieta Devder a solicitat admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016.

4.1. Avocatul Sergiu Breazu și inculpatul Gabura Andrei Gheorghe au solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016.

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, auzind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge, ca fiind nefondat, apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016, reieșind din următoarele considerațiuni.

În susținerea concluziilor formulate supra, Colegiul Penal va invoca în acest sens următoarele temeuri de drept și motive de fapt.

5.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

5.2. Inculpatul Gabura Andrei Gheorghe fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a indicat în acest sens că în anul 2008, condamnatul Iordache Tudor, executa pedeapsa privativă de libertate, în penitenciarul nr. 9 Pruncul, în cadrul căruia dânsul activa în calitate de șef al penitenciarului. La data de 26.07.2008, condamnatul Iordache Tudor a depus o cerere pentru a fi examinată la Comisia penitenciarului, privind transferul la regim de resocializare. Cererea dată a fost examinată în cadrul Comisiei de Educatori, care au decis înaintarea cererii date Comisiei penitenciarului. În cadrul Comisiei este invitată persoana, unde fiecare membru este în drept să îi adreseze întrebări. Înainte de Comisia penitenciară, fiecare membru al Comisiei face cunoștință cu dosarul personal al condamnatului și materialele prezentate Comisiei. În cadrul ședinței Comisiei, se prezintă dosarul personal, materialele prezentate Comisiei și condamnatul, iar șeful de sector îl prezintă pe condamnat, se expune pe marginea caracteristicii acestuia și în prezența condamnatului se dau citire materialelor. Fiecare membru al Comisiei adresează întrebările competente condamnatului, după care condamnatul este rugat să iasă din sala de ședință și să supună votului aprobarea caracteristicii și transferul condamnatului în regimul de resocializare, unde fiecare membru se expune pro sau contra, însă în dependență de numărul de voturi obținute, se adoptă decizia. Președintele Comisiei, invită condamnatul și îi aduce la cunoștință decizia, în prezența membrilor Comisiei.

A mai menționat că în cazul condamnatului Iordache Tudor, s-a adoptat decizia de a fi transferat la regim de resocializare și la data de 12 septembrie 2008, dânsul în calitate de șef al penitenciarului a semnat decizia, ulterior condamnatul a fost transferat la regim de resocializare. Conform art. 270 Cod de executare al RM, condamnatul transferat la regim de resocializare, condamnatul poate fi antrenat la munci în afara penitenciarului, fără supraveghere. Condamnatul Iordache Tudor a fost transferat într-un cămin special amenajat pe teritoriul penitenciarului. Ulterior, în baza contractului semnat între administrația penitenciarului nr. 9 Pruncul și conducerea centrului de aprovizionare tehnico-materială a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, condamnatul Iordache Tudor, împreună cu alți deținuți, au fost angajați în cadrul acestui centru, care era amplasat pe str. Petricani, mun. Chișinău, însă aceștia erau supravegheați de către angajații penitenciarului și anume apelul sau prezența condamnatului se verifica la ora 06:30, 08:30, la revenire de la muncă și la ora 21:00 sau 21:30. Pe parcursul nopții ofițerul de serviciu, împreună cu unul din supraveghetori, efectuau verificarea la locul de dormit. Pe parcursul zilei de muncă supravegherea condamnaților se efectua de către angajații centrului de aprovizionare tehnică, care de asemenea sunt angajați în sistemul penitenciar, mai mult ca atât că de către

angajații penitenciarului nr. 9 Pruncul, se efectuau deseori verificări la locul de muncă al condamnaților și careva obiecții nu au parvenit la acest capitol.

A mai comunicat că cu referire la modificările în legislație se ocupau angajații serviciului de control, totodată erau efectuate verificări de către Procurorii secției control al executării pedepsei în locurile de detenție și careva sesizări la acest capitol nu au parvenit. Deplasarea fără escortă era prevăzută de norma art. 235 Cod de executare și se acorda în baza unei decizii scrise, semnată de către șeful penitenciarului, coordonată cu serviciile Departamentului Instituțiilor Penitenciare și aprobată de către conducerea Departamentului Instituțiilor Penitenciare, iar transferul la regim de resocializare se efectua în baza deciziei Comisiei penitenciarului și doar în baza deciziei acesteia, șeful penitenciarului semnează decizia de transfer a condamnatului la regim de resocializare. Condamnatul aflat la regim de resocializare beneficia de dreptul de a fi antrenat la muncă fără supraveghere. La momentul transferării condamnatului Iordachi Tudor la regim de resocializare, nu era obligatorie acordarea dreptului de deplasare fără escortă. Înainte de a pleca la muncă, condamnații erau verificați de către ofițerul de serviciu, uneori de către colaboratorii centrului de aprovizionare tehnico-materială. Uneori condamnații se deplasau la serviciu de sine stătător, cu condiția că atunci când ajung, de către angajați să fie informați colaboratorii penitenciarului telefonic, despre faptul că condamnații au ajuns la locul de muncă. La acel moment, condamnatul Iordachi Tudor, beneficia de dreptul de a fi angajat în câmpul muncii în afara teritoriului penitenciarului și la acel moment acordarea dreptului de deplasare fără escortă nu era obligatoriu. Nu își amintește dacă condamnatul Iordachi Tudor avea sancțiuni, însă intuiește că odată ce a fost transferat, acesta nu avea careva sancțiuni. De către Procuratura Generală erau efectuate verificări ale deținuților, acordarea întrevederilor, dosarele personale ale deținuților și la finele verificării aceștia se expuneau, iar în cazul condamnaților aflați la regim de resocializare, Procuratura Generală a efectuat mai multe controale, inclusiv și verificarea prezenței condamnaților. În cazul transferului condamnatului la regim de resocializare, de către serviciul supraveghere se perfecta un permis, care de asemenea se semna de către conducerea penitenciarului, însă nu își amintește pentru care condamnat a semnat, dar a semnat permise. Nu cunoaște perioada în care condamnatul Iordachi Tudor, s-a aflat în regim de resocializare, deoarece în 2010 a fost suspendat din funcție. În dependență de starea permiselor acestea se prelungeau, dar dacă erau în stare deplorabilă, se eliberau altele, însă nu era nevoie de o altă decizie. Prin decizia scrisă a șefului penitenciarului, condamnatul putea fi reîntors la regimul precedent, dacă era cererea condamnatului sau raportul serviciilor abilitate din cadrul penitenciarului, cu condiția obligatorie de examinare a cererii de către Comisia penitenciarului, iar dacă sunt rapoartele serviciilor, acestea sunt examinate în Comisie și se adoptă decizia de sancționare, iar Codul de executare la acel moment printre sancțiuni prevedea avertismentul, mustrea, lipsirea de colet și izolarea disciplinară; (f.d. 173-178, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Gabura Andrei a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

La baza învinuirii inculpatului Gabura Andrei Gheorghe în comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal acuzarea de stat a invocat următoarele probe:

-declarațiile martorului Ruslan Cerevatov care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că activează în calitate de șef al serviciului detenție al Penitenciarului nr. 9 - Pruncul. Deplasarea fără supraveghetor al condamnatului este prevăzută la art. 216 din Codul de executare al RM și aceasta se acordă condamnaților printr-o dispoziție a șefului Penitenciarului. Pentru a se acorda deplasarea de scurtă durată condamnatului, trebuie să îndeplinească anumite condiții și anume să fie executat 1/3 din pedeapsa numită, să fie caracterizat pozitiv și ca infracțiunea comisă să nu fie gravă sau deosebit de gravă, iar dacă îi este permisă deplasarea, acesta este supravegheat de la distanță, fără escortă. Pentru aprobarea caracteristicii, de către Comisia Penitenciarului, documentele se înaintează la departament, pentru aprobare de către director. Martorul a explicat că pe perioada sa de activitate, a avut câteva asemenea cazuri, asupra cererilor de acest gen se expunea toți șefii de serviciu, după care dosarul se expedia Departamentul Instituțiilor Penitenciare, însă nu cunoaște dacă Departamentul Instituțiilor Penitenciare emite careva încheieri pe marginea cererilor de genul dat. La aprobarea pozitivă a cererii condamnatului i se eliberează un permis și fișa de control, care se păstrează la punctul de trecere și control al penitenciarului în care este deținut. Permisul, certificatul și fișa de control se eliberează doar într-un singur exemplar. Fotografie și datele de identitate ale condamnatului erau incluse în permis, la fel ca și în fișa de control și certificat, care se păstrau la serviciul de control al penitenciarului, deoarece este prevăzută un asemenea statut. Permisele de deplasare a condamnaților fără escortă, erau semnate de către șeful penitenciarului, de asemenea există Registrul de Evidență a permiselor. Toate documentele cu privire la executarea pedepsei condamnatului, se păstrează în dosarul personal al condamnatului. Perioada maximă pentru care se eliberează permisele pentru condamnați este de un an de zile, iar la expirarea termenului valabilitatea permisului se prelungea pe un termen de încă un an de zile, tacit, fără emiterea unei decizii, însă de regulă la începutul anului se eliberează permise noi, semnate de către șeful penitenciarului. Pe perioada activității sale, Iordachi Tudor s-a deținut în penitenciarul nr. 9 Pruncul. La expirarea valabilității permisului, acestea erau nimicite, iar pe perioada 2012-2013, dreptul de a perfecta și elibera permisele de deplasare a condamnaților fără escortă i-1 aveau dânsul și specialistul serviciului regim. Nu exista o normă anumită privind eliberarea permisului, putea fi informat sau verbal că este o decizie în acest sens și că poate perfecta permisul, însă decizia Departamentului Instituțiilor Penitenciare, privind eliberarea permisului urma să fie anexată la dosarul personal al condamnatului. Din anul 2012, de când activează, au fost eliberate puține permise de deplasare fără escortă. De când a început să activeze la Penitenciarul nr. 9 Pruncul, condamnatul Iordachi Tudor deja se deținea și beneficia de permis de deplasare fără escortă, acesta deplasându-se la serviciu în mun. Chișinău, astfel că aceasta a durat până la începutul anului 2014. Astfel, până la sfârșitul anului 2013, condamnatul Iordachi Tudor a beneficiat de dreptul de deplasare fără escortă, însă printr-o decizie a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, această prerogativă a fost anulată pentru toți condamnații, inclusiv și pentru Iordachi Tudor, însă nu cunoaște dacă permisul acestuia a fost nimicit, deoarece nu este o procedură privind nimicirea acestora. Dacă condamnatului îi este permisă deplasarea la un loc de muncă în afara penitenciarului, condamnatului i se permite deplasarea la locul de muncă, pe traseul stabilit, iar în permisul condamnatului este indicat locul de muncă și ora de intrare și ieșire. Regimul de resocializare este unul din 3 tipuri de regimuri, stabilite pentru condamnați, condamnatul poate fi transferat până la 6 luni, la expirarea termenului de pedeapsă, însă de regulă în regimul de resocializare, condamnatul este deținut în penitenciar, condamnatul fiind pregătit pentru reintegrarea în societate și respectiv în regimul de resocializare, acesta are dreptul de a fi angajat la muncă în afara penitenciarului, la muncă sub supraveghere, însă nu cunoaște dacă condamnatul Iordachi Tudor, s-a aflat la regim de resocializare sau avea dreptul de deplasare fără escortă, deoarece nu a studiat dosarul personal al acestuia, totodată nu cunoaște nimic despre condamnatul Iordachi Tudor.

Martorul a mai relatat că o perioadă de timp, condamnatul Iordachi Tudor a activat la baza Departamentului Instituțiilor Penitenciare, din str. Petricani, mun. Chișinău și nu avea dreptul să se deplaseze într-o altă direcție, decât cea indicată în permisul de deplasare fără escortă. Comisia penitenciarului aprobă caracteristica privind eliberarea permisului de deplasare fără escortă, aceasta fiind compusă din șeful penitenciarului, șefii de servicii în calitate de membri, șeful adjunct și procurorul. Nu a cunoscut că condamnatul Iordachi Tudor avea sancțiuni și beneficia de dreptul de a se deplasa fără escortă și însoțire. Nu cunoaște cine din reprezentanții penitenciarului, poate da răspuns la întrebările referitoare la personalitatea condamnatului Iordachi Tudor, șeful serviciului educativ, Moraru Tudor, ar putea să se expună;

(f.d. 145-149, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Ruslan Cerevatov a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

-*declarațiile martorului Iordachi Tudor* care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că îl cunoaște pe Gabura Andrei, deoarece când a fost deținut în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, acesta era șef al penitenciarului, însă nu este în careva relații cu acesta. Din anul 2002, până în anul 2014, a fost deținut în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, fiind condamnat pentru omor, în perioada dată, a fost angajat în calitate de ciubotar. A activat la baza penitenciarului, din str. Petricani o perioadă de 3 ani. Înainte de a merge la serviciu, la ora 06:30, dimineța era făcut apelul, fiind verificați la locul de detenție. A scris cerere la Comisia Penitenciarului, pentru resocializare, aceasta fiind acceptată de către Comisie, fiindu-i eliberat permisul în care era fotografia sa, locul unde activează și ora de lucru. Permisele erau strânse de către secția de regim, însă nu cunoaște de către cine acestea erau semnate. Dimineța când pleca la lucru, de la penitenciar suna la serviciu și anunța că se pornește și seara de la serviciu suna la penitenciar și anunța că se pornește. Permisul de deplasare fără escortă era valabil timp de un an de zile, lucru care era indicat și în permis, iar când expira termenul, permisul era întors la serviciul de regim. În afara penitenciarului a lucrat până în anul 2013, ultimul permis a rămas în căminul penitenciarului. După anul 2013, nu i-a fost eliberat permis de deplasare fără escortă. În anul 2014 a fost transferat în penitenciarul nr. 4 Cricova, ulterior a fost transferat la penitenciarul nr. 8. Din anul 2013, nu a lucrat, deoarece a fost transferat în altă instituție penitenciară. Nu cunoaște dacă după anul 2013, au mai fost eliberate permise de deplasare fără escortă a condamnaților în afara penitenciarului. La lucru mergea cu trenul de la Pruncul mergea până la stația Visterniceni, mergea la lucru fără escortă, deoarece avea permis, fiind verificat la locul de muncă și la domiciliul în căminul din fața Penitenciarului nr. 9 Pruncul. Căminul se afla pe teritoriul Penitenciarului nr. 9 Pruncul. Atât el, cât și Gabura Andrei au fost prezenți la Comisia de examinare a cererii lui privind resocializarea. Nu își aduce aminte a cui era semnătura de pe permisul de deplasare fără escortă. Nu a fost îndrumat de către nimeni de a depune cererea de resocializare și a depus cererea singur și nu a cerut sfat șefului penitenciarului nr. 9 Pruncul, Gabura Andrei, de a depune cererea de resocializare, fiindu-i explicat că în cadrul regimului de resocializare vor merge la lucru, însă nu își amintește dacă i s-a comunicat referitor la escortă. Cererea de resocializare a transmis-o șefului de sector;

(f.d. 153-155, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Iordache Tudor a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

-*declarațiile martorului Gherman Ruslan Gheorghe* care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că a activat în cadrul Instituțiilor penitenciare din anul 2001 până în anul 2014, în regimul de supraveghere. Din anul 2007, până în anul 2011, a activat împreună cu Gabura Andrei. Pe condamnatul Iordachi Tudor i-l ține minte. Conform legislației, orice tip de penitenciar are trei regimuri: inițial, comun și de resocializare și în momentul când condamnatul împlinea termenul de 6 luni, acesta se adresa cu cerere la Comisia penitenciarului. Martorul a menționat că a participat în calitate de șef al comisiei, condamnatul Iordachi Tudor a depus o cerere și în calitatea sa de șef de serviciu, deoarece îl cunoaștea pe acesta a fost pentru admiterea acestei cereri, atât el cât și alți aproximativ 10-11 membri ai Comisiei și transferul condamnatului la regim de resocializare, deoarece acesta dorea să muncească, iar pe atunci erau puțin condamnați care doreau să muncească, deși era necesitatea de forță de muncă. Legislația prevedea ca la penitenciar de tip semiînchis, era posibilitatea eliberării, doar dacă condamnatul era transferat la regim de resocializare, împreună cu masa de regim comun, nu puteau fi deținuți. Condamnatul nu putea fi transferat la regim de resocializare, dacă avea încălcări ale regimului de detenție și dacă nu dorea să se angajeze în câmpul muncii, iar dacă acesta admitea careva încălcări, se modifica la regim comun, totodată pentru încălcări putea fi pedepsit și cu muștrare, schimbarea regimului era pedeapsa cea mai aspră. Șeful penitenciarului nu putea adopta decizia de schimbare a regimului de resocializare, această decizie se adopta de către Comisia penitenciarului. Dreptul condamnatului de a se deplasa fără escortă nu era semnat de către șeful penitenciarului, chiar dacă erau în regim comun, sau dacă au comis infracțiuni deosebit de grave. La acel moment, deținuții care erau condamnați pentru infracțiuni deosebit de grave, puteau fi transferați într-un alt regim, respectiv, independent de gravitatea infracțiunii, se verifica dacă erau întrunite condițiile de transfer, se prezentau materialele la Comisie și se adopta decizia corespunzătoare, cu condiția că nu au fost admise încălcări ale regimului. În cazul transferului de regim, conform procesului-verbal al Comisiei penitenciarului, se adopta de către șeful penitenciarului o decizie semnată de către acesta. În cadrul deplasării fără escortă, conform Codului de Executare, se îndeplinea un blank special și se semna de către directorul Departamentului Instituțiilor Penitenciare;

(f.d. 160-162, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Gherman Ruslan a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

-*declarațiile martorului Munteanu Vitalie* care în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că pe Gabura Andrei îl cunoaște în calitate de subaltern al său, în activitatea pe care a desfășurat-o. Din data de 03.03.1998, a fost angajat în sistemul penitenciar, în calitate de șef de sector, iar în anul 2000, a fost transferat în funcția de specialist al serviciului securitate. Aproximativ la sfârșitul anului 2007, a fost numit în funcția de șef al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 9, Pruncul, unde a activat până la data de 23.10.2008, când a fost transferat la un alt penitenciar. Gabura Andrei a fost șeful său din anul 2007, unde a activat un an și câteva luni. Pe condamnatul Iordachi Tudor îl cunoaște. Martorul a adăugat că pentru trecerea la regimul de resocializare, era necesară emiterea hotărârii Comisiei penitenciarului. La începutul anului 2008, Iordachi Tudor a trecut în regim de resocializare. Deținutul scria o cerere pe numele șefului penitenciarului, o transmitea la șeful de sector, care pregătea setul de documente pentru prezentarea la Comisia penitenciarului. În cadrul Comisiei, șeful de sector prezenta persoana, la care condamnatul aștepta în coridor, iar fiecare membru al Comisiei își expunea părerea în lipsa condamnatului. Șeful penitenciarului la fel face parte din Comisie și acesta avea cuvântul decisiv, când erau voturile 50 la 50, în rest hotărârea se adopta de către majoritate. A fost membru al Comisiei penitenciarului, când a fost

examnata cererea condamnării Iordachi Tudor. Pentru ca deținuții să se transfere în regim de resocializare, era necesar ca să beneficieze de art. 271, cu trimitere la art. 302 din Codul de executare al RM, astfel că nefiind sub pază, iar dacă se afla la regim de resocializare, în afara penitenciarului se putea deplasa fără pază și putea fi angajat în câmpul muncilor remunerate și neremunerate, fără pază și fără supraveghere. Din luna decembrie 2008, au fost operate modificări în Codul de executare, cu referire la tipul penitenciarului semiînchis, astfel că în afara penitenciarului condamnații care munceau, erau supravegheați. După modificarea Codului de Executare din anul 2004, au fost stabilite trei tipuri de regim, pentru toate penitenciarele, regimul inițial, regimul comun și regimul de resocializare. Transferul condamnatului de la un regim la altul se efectua doar în baza hotărârii Comisiei penitenciarului. Potrivit art. 302 Cod de executare în redacția legii din 2006, condamnatul putea fi transferat în regim de resocializare, cu cel puțin 6 luni înainte de eliberarea condiționată înainte de termen sau înainte de expirarea termenului. Legislația prevedea ca condiție la trecerea condamnatului la regim fără escortă și anume ca condamnatul să ispășească cel puțin 1/3 din pedeapsa numită, însă nu își amintește dacă la acel moment influența gravitatea infracțiunii asupra acestui fapt. După trecerea la regimul de resocializare, condamnatul Iordachi Tudor se deținea în afara Penitenciarului nr. 9 Pruncul. În cazul dacă condamnatul avea careva abateri în perioada regimului de resocializare, șeful penitenciarului i-1 putea transfera la regim inițial sau comun. Gravitatea infracțiunii nu se lua în considerație la schimbarea regimului de resocializare, ci se lua în vedere comportamentul condamnatului și cum era prezentat de către șeful de sector.

Martorul a mai relatat că pe condamnatul Tudor Iordachi, l-a memorizat datorită verificărilor pe care le făceau și anume în fiecare seară, în zilele de odihnă și sărbători, verifica prezența condamnatului până a pleca la serviciu și când se întorcea de la serviciu. Menționează că la acel moment cunoștea toți deținuții care erau în regim de resocializare. Nu își amintește unde lucra Iordachi Tudor și i-1 poate caracteriza ca fiind calm, careva abateri nu a comis, nu abuza de băuturi alcoolice, iar dacă avea abateri, ofițerul de sector înregistra abaterea în Registrul de evidență a încălcărilor disciplinare și de aceasta se ocupa serviciul educativ, iar de sancțiuni se ocupa șeful penitenciarului sau șeful adjunct, care era împuternicit să adopte decizii referitoare la sancțiunile disciplinare. Șeful penitenciarului aprecia persoanele care urmau munci în regim de resocializare, în dependență de contractele de muncă cu agenții economici, încheiate cu penitenciarul. Permisul de deplasare al condamnatului era întocmit de către serviciul de supraveghere a penitenciarului, iar șeful sau persoana care i-1 înlocuia, semna permisul dat; (f.d. 166-169, vol. I)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Munteanu Vitalie a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond.

-procesul-verbal de ridicare din 29.01.2015, a copiilor autentificate la ordonanța de ridicare din 27.01.2015 și procesul-verbal de ridicare din 27.01.2015, precum și copiile autentificate din caietul cu denumirea Registrul de evidență a permiselor condamnaților de la regim de resocializare și fără escortă;

(f.d. 38-49, vol. I)

-procesul-verbal de examinare din 29.01.2015, a copiilor autentificate la ordonanța de ridicare din 27.01.2015 și procesul-verbal de ridicare din 27.01.2015, precum și copiile autentificate din caietul cu denumirea Registrul de evidență a permiselor condamnaților de la regim de resocializare și fără escortă, prin care se atestă faptul că deținutul Iordachi T.I., a confirmat prin semnătură faptul că a primit permis de deplasare în afara penitenciarului, fără escortă; (f. d. 50, vol. I)

-procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a dosarului condamnatului Iordachi Tudor Ion a.n. 1977 cu anexe în copii, care atestă faptul că deținutul a depus cerere de transfer la regim de resocializare la comisia penitenciarului, iar acesta din urma, examinând actele vizate a dispus, din numele lui Gabura A. - șef al Penitenciarului nr.9 Pruncul, acceptul cererii; (f.d. 53-60, vol. I)

5.3. Colegiul Penal constată că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit că învinuirea înaintată *inculpatului Gabura Andrei Gheorghe* în baza art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM, „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice” nu și-a găsit confirmare, în legătură cu ce, corect s-a dispus achitarea *inculpatului Gabura Andrei Gheorghe*, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, pe motiv că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

5.4. Din materialele cauzei penale, instanța de apel reține că în baza ordinului Ministrului Justiției din 25.04.2008 nr. 138 Gabura Andrei Gheorghe a activat în calitate de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției.

Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23.10.2003 Tudor Iordachi a fost condamnat în baza art. 225¹ alin. (1) Cod Penal (în redacția Legii din 1961), cu aplicarea art. 85 Cod Penal, prin cumularea sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 01.07.2001, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 102 alin. (3), 88 pct. 6), 7), 9) și 224 alin. (1) Cod Penal (în redacția Legii din 1961), cu stabilirea pedepsei definitive de 17 ani 1 lună închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

La data de 26 iulie 2008 condamnatul Tudor Iordachi a depus cerere către Comisia administrativă a Penitenciarului nr. 9 – Pruncul prin care a solicitat transferul la regim de resocializare pentru a fi încadrat în câmpul muncii.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a reținut că decizia comisiei penitenciarului este una deliberativă, iar șeful penitenciarului o vizează prin semnătură, indiferent de hotărârea primită. În cadrul ședinței Comisiei administrative, a fost respectată procedura referitor la obiectul examinat, fapt constatat prin declarațiile martorilor Ruslan Cerevatov, Ruslan Gherman, Munteanu Vitalie

Respectiv, condamnatului Iordachi Tudor i-a fost admisă cererea privind transferul la regimul de resocializare, iar în cele din urmă decizia dată a fost semnată de șeful instituției, ultimului fiindu-i eliberat ecusonul de tipul stabilit în Statutul Executării Pedepsei de către condamnați, cu angajarea ulterioară la muncă în afara penitenciarului, în cadrul Centrului de aprovizionare tehnico-materială, fiind

intrunite integral condițiile pentru transfer.

5.5. Conform actului de învinuire, inculpatului Gabura Andrei i-a fost incriminat de către organul de urmărire penală faptul că la data de 12 septembrie 2008, dânsul deținând funcția de șef al Penitenciarului nr. 9 – Pruncul din mun. Chișinău, contrar prevederilor art. 216 alin. (2), 251 alin. (5) Cod de Executare, fiind conștient de limitele atribuțiilor acordate lui prin lege a semnat decizia prin care a acordat ilegal dreptul de transferare a condamnatului Iordachi Tudor, dreptul de a se deplasa în afara Penitenciarului nr. 9 Pruncul, fără escortă.

În acest context, instanța de apel reține că, la data incriminată inculpatului Gabura Andrei că ar fi comis fapta prejudiciabilă, legislația în vigoare la acel moment statua că „transferul condamnatului în regim de resocializare se efectuează cu 6 luni înaintea expirării termenului pedepsei, în condițiile stabilite de alin. (1), art. 320 Cod de executare” (pct. 155 al Statutului executării pedepsei de către condamnați).

Conform art. 302 alin. (1) Cod de executare (în redacția Legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial nr. 34-35 art. 112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005), în cazul eliberării condiționate înainte de termen, în scopul pregătirii pentru eliberare, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de executare a pedepsei închisorii, condamnații care își execută pedeapsa în regim comun și care nu au sancțiuni disciplinare nestinse sunt transferați în regim de resocializare.

În această ordine de idei, Colegiul Penal va respinge argumentele acuzării de stat precum că prin acordarea dreptului condamnatului Iordachi Tudor de a se deplasa fără escortă sau însoțire, inculpatul ar fi acționat contrar prevederilor art. 216 Cod de Executare, deoarece în speță, acuzarea de stat a înaintat lui Gabura Andrei învinuirea precum că acesta a încălcat normele de drept care au fost modificate prin Legea nr. 82 din 29.05.2014, procedându-se astfel contrar prevederilor art. 8 din Codul Penal care prevede că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei”.

Așadar, instanța de apel reține că art. 216 alin. (3) Cod de executare (în redacția Legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005 în Monitorul Oficial nr. 34-35 art. 112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005) statua că „femeile condamnate execută pedeapsa în penitenciare pentru femei sau în sectoare separate ale penitenciarelor nespecializate, cu asigurarea pentru ele a condițiilor penitenciarului pentru femei. Persoanele de sex feminin condamnate care nu au ajuns la majorat execută pedeapsa în penitenciare pentru femei, cu asigurarea pentru ele a condițiilor penitenciarului pentru minori”.

În baza celor constatate supra, instanța de apel constată că acuzarea de stat a incriminat lui Andrei Gabura o normă execuțional-penală care nu era în vigoare la momentul pretinsei infracțiuni de depășire a atribuțiilor de serviciu, cu atât mai mult că norma în vigoare la momentul pretinsei fapte infracționale, nu are nici o atribuție cu circumstanțele de fapt care sunt incriminate lui Andrei Gabura.

5.6. Colegiul Penal va respinge argumentele acuzării de stat referitor la faptul că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că la data învinuirii 12 septembrie 2008 – deținutul Iordachi Tudor avea ispășit doar 5 ani, că în privința acestuia nu putea fi aplicate prevederile art. 302 alin. (1) Cod de executare, că deținutul Iordache Tudor s-a bucurat de privilegiile regimului de deplasare fără escortă și respectiv resocializare pentru perioada 2008-2013, or, în conformitate cu art. 270 Cod de executare (în redacția Legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005, în Monitorul Oficial nr. 34-35 art. 112, intrat în vigoare la data de 01.07.2005) – în penitenciarul de tip semiînchis, condamnații sunt deținuți cu pază și sub supraveghere permanentă, în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați.

Art. 270 alin. (1) modificat prin Legea nr. 299-XVI din 25.12.2008, MO 23-26/ 06.02.09, în regim inițial, condamnații se află timp de 6 luni din ziua intrării în penitenciar, însă nu mai mult de o treime din durata pedepsei. Condamnații: lit. a) sunt repartizați în încăperi izolate cu cel mult 4 locuri; lit. b) pot fi antrenați la munci care nu necesită ieșire din penitenciar. Alin. (3) În regim comun, suplimentar la prevederile alin. (2) al prezentului articol, condamnații sunt în drept, în intervalul de timp de la deșteptare până la stingere, să se deplaseze liber pe teritoriul penitenciarului în limitele stabilite de administrația penitenciarului, de asemenea, să fie antrenați în munci în afara penitenciarului, cu condiția asigurării supravegherii permanente. Art. 270 al. (3) modificat prin LP 299-XVI din 25.12.08, MO 23-26/06.02.09 art. 60. Alin. (4) În regim de resocializare, condamnații, suplimentar la prevederile alin. (2) și (3) ale prezentului articol: lit. a) sunt în drept de a avea asupra lor și de a utiliza obiecte de valoare și bani; lit. b) pot fi antrenați la muncă în afara penitenciarului fără supraveghere; lit. c) pot beneficia de o deplasare de scurtă durată în condițiile art. 236 din prezentul cod. Alin. (5) În regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art. 235 din prezentul cod. (Art. 270 alin. (5) introdus prin Legea nr. 299-XVI din 25.12.08, MO 23-26/06.02.09 art. 60).

5.7. Colegiul Penal reține că condamnatul Tudor Iordachi a fost transferat la regim de resocializare, fiind antrenat la muncă în afara penitenciarului în conformitate cu art. 270 alin. (4), lit. b) Cod de executare (în redacția Legii din 24.12.2004, publicat la data de 03.03.2005 în Monitorul Oficial nr. 34-35 art. 112, intrat la vigoare la data de 01.07.2005), fapt care derivă din declarațiile martorului Ruslan Cerevatov, precum și ale inculpatului Gabura Andrei.

În acest sens, instanța de apel reține că martorul Ruslan Cerevatov a indicat că la începutul activității sale – decembrie 2011, Tudor Iordachi se deținea în Penitenciarul nr. 9 – Pruncul, în sectorul de tip deschis, adică avea permis de deplasare liberă în oraș la locul de muncă, dânsul deplasându-se liber până la sfârșitul anului 2013, după care libera deplasare a tuturor condamnaților a fost amânată printr-o dispoziție a Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

5.8. Conform pct. 455 din secțiunea 37 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 583 din 26.05.2006, hotărârile Comisiei penitenciarului sunt aplicate prin ordinul șefului penitenciarului.

În acest sens instanța de apel constată că prima instanță a evidențiat faptul că acuzatorul de stat eronat a stabilit că anume șeful Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, Andrei Gabura a fost și persoana responsabilă de semnarea deciziei privind schimbarea regimului de resocializare în privința condamnatului Tudor Iordachi, deoarece aceste atribuții revin direct Comisiei penitenciarului, iar șeful penitenciarului având doar dreptul și atribuția de a aplica această hotărâre.

penitenciarului având doar dreptul și atribuția de a aplica această hotărâre.

Relevante sunt și declarațiile martorului Ruslan Cerevatov care a indicat că doar comisia penitenciarului este în drept să i-a o decizie privind transferul la regim de socializare sau acordarea dreptului deplasării fără escortă sau însoțire, iar șeful penitenciarului se conformează acesteia și o semnează. Astfel, Andrei Gabura în calitate sa de șef al Penitenciarului nr. 9 Pruncul nu putea adopta de unul singur o asemenea decizie, care se adoptă de Comisia Penitenciarului, or, potrivit prevederilor legale enunțate dânsul are atribuția de aplicare a hotărârii Comisiei penitenciarului.

Din conținutul declarațiile martorului Iordachi Tudor, instanța de apel a reținut că în timpul când Andrei Gabura deținea funcția de șef al penitenciarului, el personal, fără a fi îndrumat sau sfătuit de către Andrei Gabura a depus către șeful de sector o cerere privind transferul la regim de resocializare, care a fost admisă și remisă fiind spre examinare către Comisia Penitenciarului nr. 9 – Pruncul, iar ca rezultat, i s-a permis trecerea la regimul de resocializare.

La fel, martorul Iordachi Tudor a indicat că a fost prezent la ședința Comisiei penitenciarului, unde i s-au adresat întrebări, iar după aceasta i-a fost eliberat un permis valabil, pentru a se deplasa la serviciu în afara penitenciarului, unde în permanență erau verificați atât de către administrația penitenciarului, cât și de administrația locului unde aceștia activau, atât în momentul plecării la serviciu, cât și momentul sosirii de la serviciu, inclusiv pe timp de noapte, în căminul din fața Penitenciarului nr. 9 Pruncul.

5.9. Instanța de apel reține totodată și declarațiile martorului Gherman Ruslan care a indicat că din anul 2007 și până în anul 2010 a deținut funcția de șef la serviciu regim și supraveghere al penitenciarului nr. 9 Pruncul, șef al instituției fiind Gabura Andrei. Avea calitatea de membru al comisiei penitenciarului și de comun cu alți membri a examinat cererea condamnatului Iordachi Tudor privind transferul la regim de socializare, care a fost acceptată unanim, anume din motivul că penitenciarul avea nevoie de lucrători în afara teritoriului instituției și respectiv, luând în considerație că condamnatul Iordachi Tudor dorea să lucreze, nu erau careva restricții la capitolul gravitatea infracțiunii condamnatului în cauză i s-a permis transferul la regim de resocializare.

Astfel, instanța de apel apreciază că și prin declarațiile martorului Gherman Ruslan indicate supra se confirmă faptul că Andrei Gabura nu a fost persoana cu împuterniciri depline de a decide asupra chestiunii referitor la transferul condamnatului Iordachi Tudor la regim de socializare, ci de a executa hotărârea Comisiei Penitenciarului nr. 9 Pruncul, care a speță a fost adoptată unanim, referitor la cererea condamnatului Iordachi Tudor privind transferul la regim de socializare.

5.10. Colegiul Penal va respinge poziția acuzării de stat referitor la faptul că condamnatul Iordachi Tudor a fost transferat ilegal la regimul de resocializare, or, din materialele dosarului personal al condamnatului Iordachi Tudor rezultă că ultimul nu avea sancțiuni disciplinare nestinse la momentul examinării cererii, fapt care a fost susținut și de martorul Ruslan Gherman, care a indicat că Iordachi Tudor dorea să lucreze, nu avea încălcări disciplinare nestinse, respectiv, nu au fost constatate careva restricții pentru admiterea cererii de transferare la regim de resocializare.

În acest sens, declarațiile martorului Ruslan Gherman coroborează cu declarațiile martorului Vitalie Munteanu care a indicat că îl cunoaște pe condamnatul Iordachi Tudor, el a avut calitatea de membru al comisiei penitenciare care a examinat cererea acestuia privind transferul la regim de resocializare, care a și fost admisă de către Comisia Penitenciarului nr. 9 Pruncul.

5.11. Instanța de apel va respinge și argumentele acuzării de stat precum că a fost contrar legii acordarea dreptului condamnatului de a se deplasa fără escortă pentru antrenarea în câmpul muncii în afara penitenciarului, or, conform prevederilor art. 270 alin. (5) Cod de executare (în redacția Legii din 24.12.2004), în regim comun și în regim de resocializare, condamnații pot fi antrenați în munci în afara penitenciarului dacă dispun de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire, în condițiile prevăzute la art. 235 din prezentul cod.

Norma juridică reglementată în art. 270 alin. (5) a fost introdusă prin Legea nr. 299-XVI din 25.12.2008, în vigoare din data de 06 februarie 2009, iar prin urmare, la data examinării cererii condamnatului Iordachi Tudor privind schimbarea regimului de resocializare – 12.09.2008, aceasta nu era în vigoare, iar din aceste circumstanțe rezultă că acest fapt nu poate fi incriminat lui Andrei Gabura.

În acest sens, instanța de apel va reține și declarațiile inculpatului Andrei Gabura care coroborează cu declarațiile martorului Munteanu Vitalie și care au relatat că după modificarea Codului de executare, adică după introducerea alin. (5) la art. 270 pentru transferul la regimul de resocializare se cerea și dispunerea de dreptul de deplasare fără escortă sau însoțire și la momentul adoptării deciziei de către comisia penitenciarului privind transferul condamnatului Iordache Tudor la regim de resocializare nu se lua în considerație gravitatea infracțiunii comise de către persoana prezentată.

5.12. Cu referire la procesele-verbale de ridicare a documentelor instanța de apel nu le poate reține ca probe pertinente și concludente care să confirme învinuirea incriminată lui Andrei Gabura, or, aceasta constituie acte ce atestă efectuarea unor acțiuni procesuale, iar documentele ridicate ca mijloace de probă nu au fost negate de inculpat, care a indicat că dânsul a făcut parte din comisia penitenciarului când s-a examinat și cererea condamnatului Tudor Iordache privind transferul acestuia la regim de resocializare, iar în calitate sa de membru al Comisiei penitenciarului avea obligația să o facă, mai mult ca atât avea drept sarcină să semneze procesul-verbal al comisiei, inclusiv și ecusonul condamnatului Tudor Iordache.

5.13. Colegiul Penal va reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond referitor la faptul că acuzarea de stat nu a probat în ce constau daunele în proporții considerabile aduse intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, or, în perioada în care condamnatul Iordache Tudor s-a aflat în regim de resocializare, deplasându-se la serviciu în afara teritoriului penitenciarului, fără escortă, nu au fost produse careva daune, mai ales că condamnatul era verificat în permanență atât de către serviciul intern al penitenciarului, în momentul în care ieșea de pe teritoriul penitenciarului, dar și în momentul când ajungea la locul de muncă

5.14. În această ordine de idei, Colegiul Penal constată că acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care apreciate conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod procedură penală să stabilească vinovăția inculpatului Gabura Andrei în comiterea

apreciate conform prevederilor art. 191 alin. (1) Cod procedură penală ca succedea învinuiri inculpatului Gabriela Anghel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal, or, învinuirea atribuită inculpatului are un caracter declarativ, nefiind obiectiv confirmată prin careva probe, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Conform art. 8 alin. (2), (3) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul Penal constată că instanța de fond corect și justificat a ajuns la concluzia de a-l achita pe Andrei Gabura pe motivul prescris la art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală – „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

6. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016 este una *legală și întemeiată*, iar prin urmare careva temeieri de casare a sentinței nu au fost reținute.

7. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Constantin Popa împotriva sentinței Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 19 august 2016, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 24.03.2017, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Ion Pleșca

Judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Stelian Teleucă